

[Dorte Bennedsen]

Det er igen et eksempel på, hvordan Fremskridtspartiet – her baseret på Den Danske Forening – forsøger at bygge myterne op. Der er ikke tale om, at disse 1.000 mennesker er kriminelle, men der er tale om, at vi har et sikkerhedssystem i vores behandling af asylansøgere, som gør, at nogle af dem i en kort tid skal frihedsberøves. Derfor kommer de til at tælle med i statistikken, og det synes jeg at fru Pia Kjærsgaard skal oplyse fremover, når hun kommer med disse tal.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg har nok ikke været tydelig nok i mit indlæg, så jeg vil gerne præcisere for fru Dorte Bennedsen, at jeg faktisk beklagede, at det eneste tal, jeg havde at henholde mig til, var det, som jeg citerede. Jeg beklagede virkelig, at det er det eneste tal, som jeg overhovedet har kunnet se på området, og derfor appellerede jeg til justitsministeren om at fremskaffe noget mere korrekt materiale. Det vil jeg meget gerne præcisere for fru Dorte Bennedsen. Der er ikke nogen grund til at polemisere over min bemærkning på det område.

Så skal jeg sige til justitsministeren, at man, specielt efter at vi har hørt CD's ordførertale og Socialdemokratiets, og formentlig også Det Radikale Venstres, kan konstatere, at der ikke er noget flertal for en stramning. Det lader det ikke til at der er. Det skal jeg meget stærkt beklage.

Jeg vil godt spørge justitsministeren om to ting: Vil justitsministeren alligevel fremsætte konkrete lovforslag på de områder, som der er lagt op til i redegørelsen? Og vil justitsministeren i sidste instans tage en folkeafstemning på området, hvis ministeren ikke kan få de ændringer igennem, som justitsministeren lader til gerne at ville?

Niels Helveg Petersen (RV):

Også jeg vil gerne takke for redegørelsen. Jeg mener, det er meget vigtigt, at regeringen og Folketinget engagerer sig i diskussionen om flygtninge og indvandrere i Danmark. Det er et vigtigt spørgsmål, og befolkningen har krav på at kende partiernes holdninger.

Lad mig først erklære mig helt enig med fru Mimi Jakobsen i, at regeringen har klare forpligtelser over for en sag som denne til også at

deltage i forsvar for den lovgivning, man selv har været med til at gennemføre, og de konsekvenser, den har haft.

Når spørgsmålet om flygtninge og indvandrere er vigtigt, skyldes det i hvert fald to forhold. For det første, at dette spørgsmål jo er et spørgsmål om vort samfunds moral og anstændighed, og for det andet, at spørgsmålet om flygtninge og indvandrere må ses i større sammenhæng, det er jo en del af hele det store kompleks af internationalisering, der rammer det danske samfund.

Flygtninge- og indvandrerproblemet er ikke en tilfældighed i disse år, det er en nøje konsekvens af et stigende samkvem mellem nationerne på kryds og tværs. Det er en konsekvens af en stærk forøgelse af rejsesamkvem og en stærk forøgelse af det kendskab, vi har til hinanden især via de elektroniske medier. Danskernes udbytte af det er meget betydeligt. Vi rejser som turister og på forretningsrejser i et stadig større omfang, og unge danskere uddanner sig i udlandet i et omfang, som var helt ukendt for få år siden, og alt dette er positivt.

Men det internationale samkvem går begge veje, så der kommer også fremmede til os, og det lægger et andet pres på det danske samfund. Her vil jeg da gerne sige til partiet Venstre, at det er et paradoks, at landets udenrigsminister og Venstres formand på den ene side fører en, synes jeg, oftest fortjenstfuld linie i retning af at gøre Danmark til en aktiv deltager i det internationale samfund med en stærk påpegnings over for andre lande af vigtigheden af at overholde f.eks. menneskerettighederne, hvad udenrigsministeren har fundet bred støtte til i Folketinget, mens der på den anden side i partiet Venstre findes repræsentanter, der puster til de snævrere bigotte nationale synspunkter. Det synes jeg er et paradoks, og det skulle partiet Venstre prøve at arbejde sig ud af. Hvis vi vil gøre os gældende internationalt som fortalere for menneskerettighederne, må vi også fejle for egen dør og arbejde efter devisen, at menneskerettigheder ikke kun skal gælde i udlandet, vi må også slås for dem herhjemme.

De mere konkrete overvejelser, justitsministeren gør sig om ændringen af udlændingeloven, vil jeg gøre nogle bemærkninger til.

Ministeren siger ikke, at han vil foreslå en kvote, men at han vil overveje en kvote, og det giver mig anledning til et par spørgsmål: